

Referat MX Klubkonference 2018

Møde: Klubkonference 2018
Mødedato: 03.11.2018
Til stede: MX-klubberne
Referent: Lea Kahlke Hansen
Dato: 03.11.2018

Velkomst og orientering om dagens program

SK-formand Asger Pedersen bød MX-klubberne velkommen til årets Klubkonference. Samtidig takkede han for klubbernes deltagelse på de seks klubmøder, som SK afholdte i maj måned. De input, SK fik på klubmøderne, har dannet baggrund for en stor del af dagens program. Programmet blev præsenteret og er i øvrigt blevet rundsendt til klubberne forinden Klubkonferencen.

Flagzoner

SK-medlem Lasse Oxbøll redegjorde kort for, hvordan indførelsen af flagzonerne i 2018 er forløbet. I forbindelse med banesyn i år har banesynsfolkene markeret flagzoner på alle maxibaner. På baggrund af de tilbagemeldinger, SK har fået fra klubber, officials og kørere, virker det til, at det har fungeret rigtig godt i år, og at flagzonerne er lette at forstå for vores flagofficials.

Lasse spurgte de tilstedeværende klubber om deres erfaringer med de nye flagzoner. Overordnet var der meget positiv respons, og det blev nævnt, at det at zonerne er lette at forstå for både kørere og officials, forebygger eventuelle konflikter på banerne.

Henrik Jørgensen fra FAM/MMCC og John C. Nielsen fra MCS spurgte til flagzonemarkering på microbaner. Der er ikke blevet markeret flagzoner på microbaner i 2018, hvilket blandt andet skyldes banernes opbygning, hvor sporene ofte er smalle og ligger tæt opad hinanden. Et par klubber nævnte, at der kan være nogle udfordringer i dette – dels skal flagofficials på microbanen have en anden instruktion, dels bliver mikrokoererne ikke vænnet til flagreglerne fra starten af, og dels kan der være kørere, som kører både micro og mini og dermed skal forholde sig til to forskellige regelsæt.

SK er opmærksomme på dette, og banesynsfolkene vil kigge på microbanerne i 2019, uden dog i første omgang at markere flagzoner på disse.

På opfordring fra salen repeterede Lasse reglerne for de to flagzoner og anvendelsen af det gule flag.

Banesyn

Om banesyn 2019 fortalte Lasse, at dette vil blive foretaget senest 14 dage før klubbens første løb, ligesom det har været gjort i 2018. Det giver tid og mulighed for at reagere, hvis noget skal ændres på banen.

I 2018 sendte Lea en mail ud til klubberne med en tjekliste i forhold til, hvad der skal være klar inden banesynet. Desværre har vores banesynsfolk oplevet, at det alligevel er meget få klubber, der er ordentligt forberedte, når banesynsmanden kommer ud. Det kan give nogle ærgerlige situationer, der kunne have været undgået. Derfor opfordrer vi klubberne til at gøre sig selv og deres banesynsmand den tjeneste at kigge tjeklisten godt igennem, når vi sender den ud igen i 2019. Det gør banesynet nemmere og mere behageligt for alle parter.

Vi har også i nogle år talt om registrering af uheld på banerne. Hvor sker de fleste uheld, og hvad kan gøres for at forebygge, at de sker? Fra 2019 skal jeres uheld registreres i klubben, oversigtskort eller lignende. Det letter banesynsmandens arbejde, ligesom vi skal bruge den information til at føre statistik på vores skader, så vi kan arbejde aktivt for, at der sker så få uheld som muligt.

HeMS, HMCC og AIMK påpegede, at klubben på en løbsdag ikke altid kan nå at få en kopi af en blanket til registrering af uheld fra dommeren, inden han tager den med sig hjem. Hvis ikke uheldene på løbsdagene registreres, giver det ikke det rigtige billede i klubbens skadesregistrering. Der bør derfor findes en løsning, hvor der efter løbsdagen sendes en kopi af blanketterne til registrering til arrangørklubben.

SMS mindede om, at blanketterne til registrering af uheld af hensyn til Persondataforordningen ikke må indeholde cpr-numre.

Klassificering af baner

I 2018 har banesynsfolkene brugt banekategoriseringen til at klassificere de forskellige baner, og alle klubber har fået at vide, hvilken kategorisering, deres bane har fået, idet det står på banegodkendelsen. Det er dog med en lille "men", for ifølge banekategoriseringen skulle vi faktisk tage højde for tre forhold, som vi i år har valgt at se igennem fingre med; deltagelse på seneste Klublederseminar, Repræsentantskabsmøde og i DMU Race Day. Medregner vi disse tre forhold, så ville kategoriseringen ændre sig for mange baner – flere ville gå fra at være A- til at være C-baner pga. manglende deltagelse i ét eller flere arrangementer. Derfor skal vi tænke over, hvordan vi vil bruge det – hvis man ikke har deltaget i Race Day, så kan man stadig promovere sporten gennem andre Åbent Hus-arrangementer og lignende. I forhold til tildeling af løb i 2019 vil disse forhold ikke have indflydelse, men det vil de i forhold til fordelingen af løb i 2020.

Jes Bering fra HjMS, spurgte til, om man kan være sikker på, at kontoret er opdateret i forhold til, hvilke Åbent Hus-arrangementer klubben afholder. Asger svarede, at klubben altid kan sende en mail til Lea på kontoret.

Michael Hansen fra NMS mente at det er forkert, at man klassificerer ud fra ikke-klubrelaterede ting, såsom deltagelse i et dyrskue, når det ikke er det klubbens frivillige interesserer sig for, og klubben i øvrigt har en rigtig god bane. Det er en forhastet beslutning, at man skal vurderes ud fra andet end klubbens primære aktivitet. Derudover mangler vi at se nogle tal på, hvor mange nye medlemmer Race Day har tilført klubberne.

Lasse Oxbøll svarede, at kategoriseringen er udviklet i samarbejde med klubberne, og har været præsenteret flere gange på Klublederseminar, repræsentantskabsmøde og klubmøder gennem de sidste par år, og at der har været rig mulighed for, at klubberne kunne kommentere på den.

Asger svarede, at vi ikke har mulighed for at se, præcis hvor mange nye medlemmer der er kommet til som følge af Race Day. Det kan kun de enkelte klubber svare på.

Trænings og flagsituationen – sikkerhed på banen

Asger indledte dette dagsordenspunkt med en slide med et billede af MX-reglementet. Dette justerer SK og SU hvert år evne bedste evne. Selvom vi ikke ønsker at lave om på det hele tiden, så bliver vi løbende opmærksomme på ting, der står forkert, eller som bør strammes op.

Vores reglement er bl.a. baggrunden for, hvordan vi forholder os på en træningsdag. Det er banesynsrapporten også. I den står, hvor mange flagkasser, der skal være bemandede ved træning på den enkelte bane. Kravet om bemanning skal overholdes, alternativt benyttes svenskerflaget, og dets betydning skal respekteres.

Hvis ikke dette fungerer i praksis, hvad så? SK har ansvaret for reglement og for banesyn, herunder, at hvis det ikke efterleves, så skal der gøres noget, så der kan komme styr på det.

Dét vi gerne skulle nå med det her, er at leve op til sloganet "Mit barn kører race under sikre forhold". Ved hjælp af reglementet og banesyn opnår vi den størst mulige sikkerhed. Til understøttelse af dette er der flere i spil: herunder træningslederen, forældre, kørere. Kørerne skal respektere reglementet, og vi skal hjælpe dem til at forstå reglementet og deres ansvar. Det gælder også forældrene. Der er ingen, der kan løfte denne opgave alene.

Problematikken er langt fra ny. Vi har lavet et skriv til klubberne som en støtte til, når der skal trænes. Jeg har set det ligge eller hænge fremme mange steder rundt omkring, og det er rigtig godt. Vi har også lavet et skriv til kørerne, som vi har sendt til alle kørere i sommers for at se, om vi ad forskellige veje kan nå omkring dette her. For det er ikke nemt for en træningsleder derude, der er mange ting at holde øje med. Vi opfordrer til, at alle, der er en del af en træningsdag, er opmærksomme på forventningerne til hinanden.

På Klublederseminaret 2017 præsenterede vi vores "smileyblanket", som vi i forbindelse med kontrolbesøg i klubberne kan bruge til at gøre opmærksom på, om en klub overholder reglerne eller ej.

Asger fremviste en smileyblanket med en sur smiley, som han selv har uddelt til en klub efter igennem længere tid at have observeret træningen, der ikke foregik efter reglerne. Asger bad klubberne kommentere på, hvordan de ville opleve at modtage en sur smileyblanket.

Jan Hvam fra RMS fortalte, at i RMS bliver kørere, der springer for gult flag, trukket ud og ved en evt. gentagelse, sendt hjem fra træningen. Er der ingen konsekvens for kørerne og bliver der ikke grebet ind, så er det klubbens ledelse, der er noget galt med. Kan man ikke håndtere et svenskerflag, så skal kasserne bemandede, og kan man ikke det, så er der ingen træning.

Peter Guldborg fra RMS/SU MX supplerede, at det er klubbens ansvar at fortælle deres træningsleder, hvad deres ansvar er. Klubben skal hjælpe deres træningsledere til at kunne håndtere kørerne.

Linette R. Pedersen fra HMCC kommenterede, at kontrollen fra SK's side er en rigtig god ting, som er med til at støtte træningslederen. Udfordringen ligger i, at ikke alle klubberne er lige konsekvente overfor kørerne. Det er 100% kørernes ansvar at bemane flagkasserne, og det er 100% klubbernes ansvar at holde træningen lukket, indtil det sker.

Flere klubber, herunder BMCK, HaMK, SMS og AIMK, nævnte, at der er behov for en kulturændring blandt kørerne, som ofte er modvillige overfor at skulle tage en flagpost. Det skal ikke være til diskussion, at man som kører giver en hånd med og tager en flagpost – alternativet er, at man ikke kommer ud at køre.

Søren Lauritsen fra HaMK fortalte, at de i klubben hører, at nogle kørere ikke ønsker at træne i Han Herred, fordi klubben håndhæver flagreglerne. Det kan være svært at håndtere kørerne, og nogle træningsledere kan være bange for at tage konfrontationen. Klubben ville gerne have haft mere hjælp fra DMU til at håndtere det.

Jan Hvam fra RMS svarede til ovenstående, at ja, DMU skal hjælpe, men DMU er os alle sammen. I RMS har man ikke noget problem med at tage kørere ud af træningen. Forstår de ikke budskabet, så er det fordi man ikke er skarp nok i retorikken. Og reglerne gælder, uanset om man er VM-kører eller hvem man er.

Der var blandt klubberne forskellige holdninger til brugen af svenskerflaget. Asger understregede, at svenskerflaget er et tilbud til klubberne, som de selv kan vælge, om de vil benytte sig af.

Asger fremviste herefter den klage, som den pågældende klub – VMCC – har indsendt til DMU's Hovedbestyrelse. VMCC klager over Asgers indblanding i træningen den dag, smileyblanketten blev udstedt. Klagen har været behandlet i Hovedbestyrelsen, som har udtrykt fuld opbakning til Asgers handlemåde. VMCC har nu indbragt sagen for DMU's Disciplinærnævn.

Kommentarer fra klubberne gik på, at man ikke bør "skyde budbringeren". Et uanmeldt besøg var fuldt berettiget – blev besøget anmeldt, ville det jo ikke give mening som kontrolbesøg. Klubberne udtrykte også opbakning til, at der blev gjort noget fra SK's side, og forundring over VMCC's handlemåde.

Herefter fremviste Asger en mail, som han har modtaget fra VMCC, hvori klubben meddeler Asger, at han ekskluderes af klubben på baggrund af at modarbejde og skade klubbens formål og omdømme.

Asger understregede desuden, at dette forløb ikke kun er et angreb på ham som person, men på hele vores system, SK og banesynsfolkene. Hvis ikke der er opbakning til SK's arbejde, så står det klubberne frit for at vælge nye repræsentanter til SK. Indtil da har SK brug for at vide, om klubberne bakker op om SK og vores arbejde?

Flere klubber udtrykte mundtligt deres støtte til Asger og til SK som helhed, og tæt på alle tilstedeværende klubber tilkendegav med klapsalver deres opbakning.

VMCC-formand Jørn Haahr kommenterede kort på sagen. Hans version af forløbet er ikke det samme som Asgers, men da sagen er sendt til behandling i Disciplinærnævnet, ønskede han ikke at kommentere yderligere på den.

DMU's formand Jørgen Bitsch var også til stede og knyttede nogle kommentarer til sagen. Det igangværende forløb sætter nogle tanker i gang hos os som frivillige ledere om, hvad man kan blive udsat for og hvordan vi kan og skal agere. Vi skal sikre, at vores reglementer og vedtægter dækker så godt som muligt, men vi kan aldrig dække os helt ind. De ansvarlige for, hvis noget er helt galt – det er I og vi som frivillige ledere, og jeg vil altid bakke jer op i det arbejde. Vi kan kun klare dette ved fælles hjælp, og I må love mig, at I hjælper med det. Nu ligger sagen i Disciplinærnævnet, og vi afventer deres afgørelse.

Asger rundede emnet af med at understrege overfor klubberne, at fremadrettet, så foregår al træning efter reglerne. Alle skal overholde reglementet og banesynsrapporten, og så vil den kulturændring, som klubberne efterspørger, blive en realitet. Der var ingen protester fra de tilstedeværende klubber.

Samaritter

SK-medlem Martin Holm Jensen var ordstyrer på dette emne. Flere klubber har gjort opmærksom på, at de har svært ved at skaffe samaritter til deres løb, og at priserne er steget. SK vil derfor gerne høre mere om, hvad klubberne oplever.

Flere klubber nævnte, at de har oplevet at beredskabet har aflyst inden for en uge, nogle gange endda dagen før eller på selve løbsdagen. Flere har angivet som årsag, at de føler sig utrygge ude på banen.

Der var ligeledes flere klubber der nævnte, at priserne er steget markant. Dog var der andre klubber, som fortalte, at de bruger det lokale/kommunale beredskab, og at dette fungerer godt og til en overkommelig pris.

Martin præsenterede et par alternativer til ovenstående. Man kunne fx arbejde for en fælles DMU-aftale med nogle samaritter, eller man kunne uddanne nogle egne medlemmer i klubberne til samaritter, så klubben selv kunne stå for denne opgave. SK vil se nærmere på evt. alternative løsninger.

Løbsituationen

Nogle gange bliver SK og SU kontaktet, når klubberne har svært ved at skaffe folk til at afholde deres løb. Martin fortalte, at i sådanne tilfælde prøver vi altid at løse udfordringen med, at klubben kan låne officials fra nærliggende klubber. Dette kan dog være vanskeligt, hvis klubben ikke selv er motiveret til at få løst udfordringen. Aflysninger tager tid at håndtere for SK og SU samt for kontoret, og det går ud over kørerne og sporten. Martin spurgte derfor klubberne om deres holdning til aflysninger af løb, samt eventuelle konsekvenser for klubben.

Linette fra HMCC kommenterede, at det handler om, at klubberne skal planlægge anderledes. Man skal ikke vente til 2 dage før løbet med at få bemandet sine officialposter.

Michael Hansen fra NMS sagde, at hvis hans klub søger løb, så har de taget medlemmerne i ed. Er der blandt medlemmerne ikke stemning for at afholde løb, så søger klubben ikke nogle løb. De fleste af de klubber, som afholder løb, tager det meget alvorligt, og derfor er det dårlig stil fra en klub, når man ikke får det på plads i ordentlig tid. Konsekvensen for dem der aflyser mere end én gang kunne måske være, at de ikke i den kommende sæson skal tildeles løb.

Tilmeldingsfrister

Tilmeldingsfrister til løb var også et emne, som vi havde oppe at vende på klubmøderne i foråret. Der var mange forskellige bud på, hvordan det bør se ud. SK har lavet følgende oplæg:

Frist 1: 10 dage før løbet.

Frist 2: 2 dage før løbet.

Mesterskabsløb: Ikke muligt at efteranmelde sig på dagen, inkl. supportklasser.

Pokalløb: Her er det muligt at efteranmelde på løbsdagen.

Med ovenstående frister vil sidste frist altid ligge på en hverdag, hvor kontoret har mulighed for at hjælpe med glemte adgangskoder osv.

Martin Holm Jensen spurgte til klubbernes holdning til forslaget. Asger påpegede, at hvis klubberne accepterer forslaget, så forventer vi også, at klubberne forklarer deres kørere baggrunden for det – samt at det også har været et ønske fra klubberne, at de får mere tid til at forberede sig op til et løb.

Nicolai Gordon fra MCS sagde, at hvis Frist 1 er 10 dage før løbet, så kan det være svært for kørere med en skade at vurdere, om de kan deltage så lang tid i forvejen.

Martin svarede til dette, at i sådan et tilfælde må man bruge sin sunde fornuft og vurdere, om man kan nå at blive klar. Har man meldt til og når man ikke at blive klar, så kan man kontakte klubben og spørge, om man må få sine penge igen.

Heidi Jensen fra BMS sagde, at hun var imod forslaget. Man vil miste nogle kørere ved at sætte Frist 1 til 10 dage før.

Ole Poetzsch fra SMC tilsluttede sig Heidis kommentar om, at det vil koste kørere ved visse løb.

Søren Hansen fra SMS spurgte, hvorfor man ønsker at flytte fristen til 10 dage, udover hensynet til de IT-mæssige ting (glemte adgangskoder, evt. pres på systemet). I Classic har de mange kørere til deres løb, og det kommer blandt andet af, at folk bare kan komme. Hvorfor kan Frist 1 ikke bare være 5 dage før?

Asger svarede, at det ikke er et forslag, som SK har grebet ud af den blå luft. Det er lavet på baggrund af det, vi hørte på flere af klubmøderne i foråret.

Finn Rasmussen fra NMK nævnte, at de 10 dages frist er noget, som de har kæmpet for længe. I NMK har man forskellige typer løb, og kørerne kan ikke finde ud af, at der er forskellige frister til dem. Det vil være nemmere med ens frister, og så har vi også tid til at lave et program osv. op til løbsdagen.

Heidi Jensen fra BMS spurgte til, om ikke der skal stemmes om det, hvis reglerne skal ændres.

Peter Asmussen fra SMCK mente, at det er et rigtig godt tiltag med 10 dage før. Vi må ikke glemme, at vi sidder med en masse frivillige. Klubben har hele ansvaret, det bør man også tilgodese - regner det meget, så får klubben den økonomiske håndsrækning, at kørerne har meldt til og betalt i god tid.

Der var et par opklarende spørgsmål til oplægget fra salen, og ellers overvejende opbakning til, at man indfører de nye, ensartede frister.

Organisering i klubberne

Asger fortalte, at dette også er et emne, som bringes op, fordi det har fyldt meget på klubmøderne i maj.

Følgende er nogle af de overskrifter, som gik igen på klubmøderne:

- Udfordringen er og bliver klubbernes meget forskellige "forventninger" til medlemmernes frivillighed/arbejdsdage/pris osv.
- Uholdbart at medlemmer flytter til klubber, hvor der ikke forventes "lagt noget arbejde"
- Uholdbart at "arrangørdygtige" klubber står tilbage med få medlemmer

- Færre medlemmer = evt. højere "pris på medlemskab", alternativt, - klubben søger ikke løb
- Opgaverne skal fordeles bedre - klubberne skal tage fælles ansvar for muligheden for at udføre MX – træning såvel som løb
- Kan en maxi-kører have medlemskab i en micro-klub, og omvendt, uden mulighed for kørsel
- Medlemmerne/kørerne skal forklares denne uholdbare situation
- Kan der opnås enighed blandt klubberne til løsning af ovenstående udfordringer?

Vi er samlet set ca. 30 medlemmer bagud i forhold til sidste år, så vi har medlemmerne tilsammen – selvom de flytter rundt.

Søren Hansen fra SMS spurgte til, om vi har noget fakta/tal på ovenstående, eller om det blot er noget vi går også tror/synes.

Ole Poetzsch fra SMC spurgte til, om SK agter at trække restriktioner ned over de banedrivende klubber ud fra ovenstående.

Asger svarede "nej, det er ikke intentionen" til Ole og svarede til Søren, at overskrifterne er taget fra referaterne af klubmøderne i maj.

Jan Hvam fra RMS foreslog, at man kunne indføre dobbeltgebyr for kørere, der kommer fra en klub uden en bane. Dermed øges deres incitament til at melde sig ind i en banedrivende klub.

Peter Guldborg fra RMS/SU MX tilsluttede sig Jans forslag. Det kunne være godt at presse de kørere, som er medlemmer i "udenrigs klubber", til at skifte til klubber, hvor de kan hjælpe til.

Linette R. Pedersen fra HMCC kommenterede, at der er rigtig mange svære punkter blandt ovenstående, og man kan godt se problemet, men skal man sætte fokus på noget, så bør det være det umiddelbare - må en maxikører være medlem i en microklub?

Henrik Jørgensen fra FAM/MMCC nævnte, at hvis man skal til fodbold med sin søn, så kan man også kun spille i en klub, hvor man selv kan spille på et hold. Så må man rykke derhen, hvor man spiller (dvs. en maxiklub).

Peter Asmussen fra SMCK sagde, at problematikken ligger i, at kørerne søger hen hvor der ikke er forpligtelser. Så har den forladte klub med tiden ikke længere kapacitet til at udføre noget, står så kun tilbage med fine faciliteter. De fleste klubber har nok dem, der brokker sig og ikke vil hjælpe til.

Henrik Jørgensen fra FAM/MMCC sagde, at det er det samme, vi snakker om hvert år, og det er kun fordi vi selv giver lov til det. Vores handling er, at de gerne må komme og køre. Vi skal bare sige nej tak. De klubber, som ikke har nogen bane, de eksisterer kun, fordi vi andre giver lov til det.

Ejnar Rasmussen fra BMCK fortalte, at på Fyn vælger man at være medlem af flere klubber fordi man gerne vil det sociale, klubmesterskaber osv. Dem der ingenting vil, lad dem dog være – tag evt. lidt ekstra penge for dem. Man kan godt se problematikken på Sjælland, men mener ikke den findes på Fyn.

Zickan Jeziorski fra HM spurgte, om ikke ansvaret ligger hos microklubberne, at de ikke skal tage maxikørerne ind? Microklubberne vil jo også gerne komme og køre løb hos os, og det kan de kun, hvis vi har folk til det.

Pia Nordmand fra FAM/MMCC sagde, at de klubber, der ikke har baner, er rimelig status quo på deres medlemstal. I de banedrivende klubber er der et begrænset antal medlemmer, der skifter rundt. Så er der virkelig et problem?

Peter Asmussen fra SMCK nævnte, at de har mange, der kommer og træner, som er medlem af Dansk Enduro Klub. Jeg synes også det er et problem, hvis jeg melder mig ind i en microklub for ikke at lave noget – jeg er nok også tilhænger af, at de skal betale ekstra.

Bettina Møller fra HaMK spurgte, hvorfor alle klubberne på tværs ikke kan blive enige om, at der er arbejdsdage i alle klubber, så er problemet løst?

Michael Hansen fra NMS spurgte til en opdateret licensstatistik, så vi kan se, hvordan medlemstallene har udviklet sig. Denne vil blive rundsendt til klubberne.

Michell Gordon fra MCS sagde, at arbejdsdage er et svært ord i dagens Danmark. Mange løber skrigende væk. Men arbejdsdage kan løses på flere måder, og hvis en klub løser det på sin måde, er det vel fint.

Asger rundede dagsordenspunktet af med at sige til klubberne, at bolden ligger hos dem. Hvis der skal ske noget på dette område, så er det op til klubberne, da SK ikke kan beslutte at indføre arbejdsdage, ændre på kontingenter eller lignende.

Uddrag af bestyrelsesundersøgelsen

I den spørgeskemaundersøgelse, som DMU i september 2018 har udsendt til klubbestyrelsesmedlemmerne, blev der blandt andet spurgt ind til, i hvor høj grad man mener, at DMU's Sportskommissioner er med til at skabe stærke klubber ind Danmark. Gennemsnittet af alle svar endte på 5,23 på en skala fra 1-10. Da der ikke var tilknyttet nogle kommentarer til besvarelsen, spurgte Asger klubberne, hvad der lå til grund for denne vurdering.

Linette R. Pedersen, HMCC: Jeg synes, at I er rigtige dygtige, men der er alt for stor spredning på spørgeskemaet, derfor gør I det lidt svært. I er gode til at presse os på, hvad det er vi vil. Og der er noget pondus bag. Det er med til at flytte os klubber. Til gengæld scorer I ikke så højt på sikkerhedsskilteprojektet.

Anders Dahlgaard, MMCK: Det er vel også et spørgsmål om, hvordan man spørger. Er det jer, der skaber nogle stærke klubber? Nej, det er dem der sider ude i klubberne og knokler. Spurgte I anderledes, ville I nok få et andet svar. Men det er rigtig rart, at vi kan ringe og spørge, når vi har et problem, og så kan I hjælpe på den måde.

Allan Elkjær, SMS: Klubmøderne er et punkt, hvor I er med til at skabe noget og styrke os. Hvis ikke vi er gode til at samle os selv, så tager I ansvar for det.

Heidi Jensen, BMS: Jeg mener det samme som Anders. Klubben skaber en stærk klub, med hjælp fra SK og administrationen.

Pia Nordmand, FAM/MMCC: I vil gerne have feedback på jeres arbejde, men I skal designe jeres spørgsmål bedre. I skal vide, hvad I ønsker svar på og hvordan.

”Leg i sporten” – inspiration fra tumlinge-trial

SK havde inviteret Thomas Ertmann, som står bag konceptet ”tumlinge-trial”, til at komme og fortælle om sit arbejde med de mindste i trialsporten.

Thomas fortalte, at de små bliver introduceret til trialsporten allerede fra de er 2,5 år gamle. De er med ude i skoven sammen med deres familie og de andre børn, og de kører på en pushbike, indtil de kan starte på motorcyklen. Dette sker når de er gamle nok til at kunne tage imod kommandoer, og når de i øvrigt selv har lyst til at komme op på motorcyklen, typisk i 3-årsalderen. Konceptet er i høj grad bygget op omkring el, og det anbefaler Thomas, fordi det gør det lettere at starte tidligere, men også fordi elmaskinerne er lettere at vedligeholde. På den måde undgår man at skræmme nogle ikke-motorkyndige forældre væk, og det udvider rekrutteringsbasen. Der er kommet 15 nye licenser til i tumlinge-trial, hvilket udgør ca. 10% af alle de licenser, der er i trial. Disse er startet inden for de seneste 7 måneder. Det eneste der kræves for at man må køre i skoven på elmaskinerne, er en tilladelse fra lodsejer.

Er man interesseret i at vide mere, kan man følge med på Juniormoto.com.

Efter Thomas Ertmanns introduktion blev klubberne delt op i fire grupper og bedt om at brainstorme på ”leg i sporten”, børnesport og nye tiltag. Der blev samlet op i plenum, og SK vil arbejde videre med klubbernes input.

Samarbejde med Ungdomsringen – introduktion v. Ungdomsringens konsulent Søren Elmkær

Ungdomsringens konsulent Søren Elmkær havde sagt ja til at deltage på DMU’s Klubkonference og præsentere sig selv, Ungdomsringen og de muligheder, Ungdomsringen ser i at samarbejde med DMU, herunder DMU’s klubber.

Ungdomsringen består af 1.000 klubber, som har 120.000 medlemmer, hvoraf omkring 4.000 kører cross i ungdomsklubsammenhæng (LUKS).

Den eksisterende samarbejdsaftale mellem DMU og Ungdomsringen betyder, at medlemmer af de to organisationer kan træne på hinandens baner. Ungdomsringen ser meget gerne, at kontakten styrkes mellem Ungdomsringens klubber og DMU’s klubber, og at flere kørere får glæde af samarbejdsaftalen. På sigt kan det betyde flere medlemmer til DMU’s klubber, når de unge bliver for gamle til at køre motocross i Ungdomsring-sammenhæng. Det kræver blot, at DMU’s klubber er åbne og vil være med til at tage noget initiativ – ringe til den lokale Ungdomsklub og opfordre dem til at komme og træne med og være en del af motocross-fællesskabet.

Søren Elmkær fremhævede også den del af samarbejdsaftalen, som giver mulighed for, at Ungdomsringens klubber og DMU-klubber kan samarbejde om at afholde Race Day og andre Åbent Hus-arrangementer. Ungdomsskolerne har maskiner og udstyr til rådighed, som de meget gerne låner ud til en DMU-klub i den forbindelse. Det er en rigtig god mulighed for de DMU-klubber, som gerne vil invitere folk til at prøve motocross, men som ikke selv har lånemaskiner og -udstyr.

Lea vil sørge for at rundsende et opdateret ark med kontaktoplysninger på Ungdomsringens klubber til DMU-klubberne.

Diverse

Hvidt flag / hvidt flag med rødt kryds

Én af de reglementsændringer, som er planlagt til 2019, er at det hvide flag udgår, og at vi fremover kun skal bruge det hvide flag med det røde kryds – både til at tilkalde samaritter og til at signalere, at der er samaritter på banen. Der er gode erfaringer fra FIM med dette. Der skal således være hvide flag med røde kryds i alle flagkasser, samt til at følge samaritterne.

Ian Fasken fra KMCK sagde, at der bør være en hård konsekvens for de kørere, som ikke respekterer det hvide flag med rødt kryds.

Ejnar Rasmussen fra BMCK nævnte, at nogle kørere speeder voldsomt op, når de er tæt ved den tilskadekomne, hvilket gør, at der kommer sten flyvende osv. Man skal være godt forbi det sted, hvor den tilskadekomne og samaritterne befinder sig, før man gasser op.

Pia Nordmand fra FAM/MMCC spurgte, om det gør den store forskel kun at bruge det hvide flag med rødt kryds – for som kører ser hun det hvide flag og ved, at der er sket et uheld.

Peter Guldborg fra RMS/SU MX sagde, at i forhold til det hvide flag, så har vi ikke i dag overtrædelsessanktioner overfor kørerne i forhold til reglementet. Det er kun til at signalere med. Til gengæld har vi overtrædelsessanktioner for overtrædelse i forbindelse med det hvide flag med rødt kryds.

Ole Poetzsch nævnte, at det er vigtigt, at vi får kommunikeret ud til kørerne, hvilke regler der gælder, samt at i forhold til det hvide flag med rødt kryds er reglerne skærpet i forhold til det gule flag.

Jes Bering fra HjMS spurgte til, om det hvide flag med rødt kryds skal flages stillestående eller bevægeligt, og Asger svarede, at det skal være bevægeligt.

Flere spurgte til, om en flagofficial så skal håndtere to flag samtidig (det gule flag og det hvide med rødt kryds). Asger svarede at nej, flagofficialen skal kun bruge det hvide flag med rødt kryds, når det er aktuelt.

Ejnar Rasmussen fra BMCK mente, at man skulle beholde det hvide flag, så der ikke opstår forvirring hos kørerne.

Ian Fasken nævnte, at det hvide flag med rødt kryds giver bedre muligheder for sanktioner.

Linette R. pedersen fra HMCC spurgte til de internationale regler for overtrædelse af det hvide flag med rødt kryds. Asger svarede, at beskrivelsen i de internationale regler er meget skarp. Vi ved endnu ikke om vi skal lægge os opad dette, vi skal også kunne håndtere det derude – dommeren og stævnelederen skal være i stand til at vurdere, om køreren nu også ruller over hoppet osv.

Lea vil lave en bestillingsseddel, som klubberne kan bruge til at bestille hvide flag med rødt kryds.

Flere klubber udtrykte ønske om, at man ligeledes vil kunne købe gule, røde og grønne flag gennem DMU.

Gult svingende flag på første omgang ved tidskval

Vi har afprøvet det i Hedeland ved DM B og i Næstved ved DM A. Når kørerne først forstår det, og forstår at de ikke mister muligheden for at sætte en god tid, så synes de, at det fungerer rigtig godt. Det giver en ro på første omgang. Det vil vi derfor skrive ind i reglementet til 2019.

Anders Dahlgaard fra MMCK kommenterede, at så skal vi have flagposter til at administrere mere, end de gør i forvejen?

Peter Guldborg fra RMS/SU MX kommenterede, at det giver god mening, at vi tilretter i forhold til det internationale reglement.

Lars Nielsen fra MMK spurgte, om man ikke bare kunne lade den første omgang være ikke-gældende, da dette let kan sættes op i tidtagersystemet.

Michael Hansen fra NMS spurgte til konsekvenserne for overtrædelse.

Asger svarede, at konsekvensen for overtrædelse er den samme som ved overtrædelse af det gule svingende flag, dvs. enten 10 placeringers tilbagerykning eller udelukkelse.

Tove Øllgård fra HeMS nævnte, at hun havde oplevet det gule svingende flag på første omgang af tidskval i forbindelse med Sidecarcross & Quadcross of Nations i Slagelse, og at det havde fungeret rigtig godt.

Zickan Jeziorski fra HM fortalte, at det for hende som tidtager var rigtig rart, at det gav noget ro på inde i tællerhuset, da man skulle tjekke, at alle kørere var til stede og at alle transpondere virkede.

Afrivningsglas

Randers Motor sport og Slagelse Motocross har taget initiativ til at forbyde brug af afrivningsglas ved træning. Det er godt for miljøet, og Asger fortalte, at vi gerne ville følge deres eksempel på DMU-plan. Vi er dog blevet udfordret på, at træningslederen ikke skal stå og gætte på, om kørernes afrivningsglas er biologisk nedbrydeligt eller af den traditionelle slags – da de ikke umiddelbart er til at se forskel på. Derfor tøver vi med at reglementsføre dette.

Peter Guldborg fra RMS sagde, at der ikke er nogen udfordring i det, hvis afrivningsglas helt forbydes. Klubberne bør kunne stå sammen om det her. Vi har miljøudfordringer, og det handler om en holdningsændring, ikke andet.

Linette R. Pedersen fra HMCC sagde, at uanset om glassene er nedbrydelige eller ej, så ser det ikke godt ud at de ligger rundt omkring og flyder, når kommunen kommer ud på banen. Vi er nødt til at se fremad.

John C. Nielsen fra MCS spurgte, hvad forskellen er på træning og løb, hvis der er forbud?

Asger svarede, at hvis vi indførte dette til træning, så ville vi fjerne en meget stor del af den forurening, som vi laver i dag, og så ville vi få nogle erfaringer, som vi kan arbejde videre med.

Jan Hvam fra RMS sagde, at vi bør gå hårdt ind imod det her. Til træning kan klubberne selv bestemme sig for at gøre det, til løb er det DMU, der skal tage beslutningen. Det ser ikke godt ud, hvis kommunen kommer ud og kan se, at der ikke er styr på det.

Pia Nordmand, FAM/MMCC nævnte, at når kommunen kommer ud, kan de heller ikke se, om det der ligger på jorden er nedbrydeligt eller ej. Der bør være forbud til træning, men ikke til løb, det tror jeg vil øge sandsynligheden for skader.

Michael Hansen fra NMS fortalte, at der på deres område ligger masser af plastic fra den nærliggende skydebane. Skydeklubben har fået påbud af kommunen om at samle det hele ind, hvilket viser kommunerne har altså fokus på det her. Jeg kan godt lide tanken om, at klubberne står sammen om det, i første omgang i træningssituationer.

Asger rundede punktet af med at sige, at vi afventer og indsamler nogle erfaringer i 2019, hvorefter vi vil se, om vi bør indføre nogle regler til 2020.

Publikumsløb

Asger henlede opmærksomheden på MX-reglementets § 9.1 Stævnefordeling DM fællesregler. Jf. denne paragraf, så vil en klub, der søger DM-løb som publikumsløb, altid have fortrinsret frem for andre klubber, der ansøger om samme løb uden publikum.

Helt konkret er der i år 16 klubber, der har søgt om B DM. Hjørring Motor Sport har som den eneste klub søgt om B DM som et publikumsløb, og er dermed sikret en afdeling.

Asger spurgte salen, om man var tilpas med denne regel, eller man skulle ændre den. Der var delte meninger blandt klubberne; Peter Asmussen fra SMCK mente, at reglen burde afskaffes, så alle klubber har lige mulighed for at få løb. Ian Fasken fra KMCK så også helst reglen afskaffet, så ikke der bliver en "lukket klub" for dem, der har mulighed for at afholde publikumsløb" Tove Øllgård fra HeMS syntes at det var i orden, at der bliver gjort forskel til fordel for de klubber, som er villige til at lægge det store arbejde i løbet. Jes Bering fra HjMS pointerede, at kravene til et publikumsløb (betalende publikum og ambulance) ligger godt i tråd med den vej DMU går, i forhold til fokus på sikkerhed og synlighed omkring vores sport.

Da der ikke kunne spores en tendens i den ene eller den anden retning, bliver paragraffen stående i reglementet, som den gør nu.

Linette fra HMCC kommenterede, at man bør definere, hvad kravene er til et publikumsløb (musik, speaker m.v.). Asger svarede, at kravene er bundet op på Justitsministeriets "Bekendtgørelse om afholdelse af motorløb på bane".

Sidenummerplader

I MX-reglementet 2018 fik vi tilrettet det sådan, at sidenummerpladerne ikke nødvendigvis behøver at matche den forreste nummerplade, som skal passe til den klasse, man kører i. Vi har i år mærket lidt udfordringer med dette og vil derfor kigge på det igen. Forhandlerne spørger os hvordan reglerne er, og vi vil selvfølgelig gerne kunne give dem retningslinjerne.

Jan Hvam fra RMS spurgte, om ikke det kunne være en idé at indføre, at folk skal have nummer på deres tøj? Sådan har det på et tidspunkt været i Holland.

Zickan Jeziorski fra HM pointerede, at som tidtager er det lettest at se hvide nummerplader med sorte tal. Guldbogstaver på en trøje er ikke til at se inde fra tællerhuset.

Asger fortalte vedr. løbsansøgninger, at fristen for at søge om MX-løb i 2019 udløb d. 28/10, og der er kommet mange løbsansøgninger ind, hvilket vi er rigtig glade for. Som det ser ud nu, kan det dog ikke blive til så mange løb for quad og sidevogn, som der ikke er ret mange klubber, der har søgt om. Vi vil derfor gerne opfordre klubberne til at tænke en ekstra gang over, om de ikke har lyst til at byde ind på et løb for quad / pitbike og/eller sidevogn, evt. soloklasser. Har man det, kan der gives besked til Lea på kontoret frem til midten af november måned.

Der blev spurgt til, hvornår løbskalenderen ligger klar. Sportsudvalget vil arbejde med den i løbet af november og december og forventer at kunne præsentere den henimod slutningen af december.

Jan Hvam fra RMS spurgte til, hvordan klubben er stillet forsikringsmæssigt, hvis man inviterer nogle børn ud for at prøve en elcrosser. Skal de have en licens for at være dækket forsikringsmæssigt? Kan der evt. laves en forsikring, som dækker sådanne situationer?

Det er et område, vi skal have kigget nærmere på, herunder muligheden for, at de unge kan blive meldt ind i en af Ungdomsringens klubber og herigennem være forsikringsdækkede.

Pia Nordmand fra FAM havde et konkret forslag til et tema/oplæg på næste års Klubkonference, nemlig sikkerhed, herunder samaritter (evt. et indlæg fra nogle samaritter), skadesstatistikker og forebyggelse af uheld.

Peter Guldborg fra RMS/SU MX spurgte til, om DMU har fået svar på de dopingtests, som Anti Doping Danmark har foretaget. Sportschef Søren Andersen var til stede og svarede, at DMU kun hører noget, såfremt prøverne viser sig at være positive, og vi derfor kan regne med, at de var negative. Linette fra HMCC spurgte til, om klubben får besked, når en whistleblower giver information om en af klubbens kørere. Søren svarede, at ADD's whistleblowerlinje er anonym, og at DMU ingen mulighed har for at få hverken navne eller geografi oplyst.

Linette fra HMCC spurgte til Sikkerhedsskiltene, som vil være klar til sæsonstart 2019. Nogle klubber har spurgt til muligheden for at få trykt skiltene selv til en billigere pris end den, man betaler til DMU for skiltene. Lasse Oxbøll forklarede, at skiltene laves i et bestemt materiale, som kan tåle at stå ude i det danske vejr, og at den fælles produktion desuden sikrer en samlet ensartethed og kvalitet af skiltene.

Allan fra SMS spurgte til, om man kan ændre 14-årsreglen for flagofficials og dermed få den fjernet fra sikkerhedsskiltene.

Da der ikke var flere emner tilbage, som salen ønskede bragt op, takkede Asger for fremmødet på årets Klubkonference og ønskede alle en fortsat god weekend og en god tur hjem.

Referent: LKH.